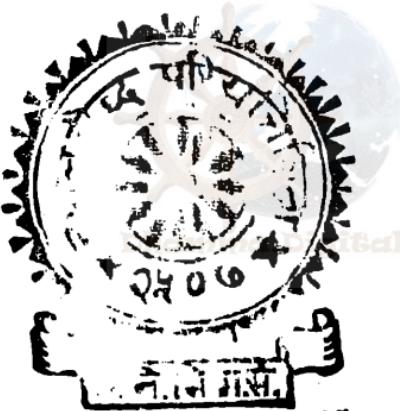

गहुलयात

तथागतया उपदेश

सम्पादक :

भिक्षु ज्ञानपूर्णिक

राहुलयात
तथागतया उपदेश

प्रकाशक :
धर्मकीर्ति बौद्ध अध्ययन गोष्ठी
श्रीघः विहार, नःघः, काठमाडौं ।
Downloaded from <http://www.dharma.digital>

प्रकाशक :

धर्मकीर्ति बौद्ध अध्ययन गोष्ठी
श्रीघः विहार, नःघः,
काठमाडौं ।

न्हापांगु सफू : ५००

ते. सं. १०६७

बु. सं. २५२०

वि. सं. २०३३

मुद्रक :

शाक्य प्रेस,

ओम्बहाल, काठमाडौं (फोन : १३६०४)

Downloaded from <http://www.dhamma.digital>

धर्मदान

दान मध्ये धर्मदान तःधं धयागु व सफू छापे
याना इना बीगु नं धर्मदान खः धयागु खैं धर्म-
कीर्ति विहारे न्यना तयागु दु । उकिं थुगु सफू
दिवंगत पतिदेव श्री रुद्रलाल राजकर्णिकारया पुण्य
स्मृतिस धर्मदान याना च्वनापिः :

Dhamma.Digital
आशामाया राजकर्णिकार

काय्‌पि :-

तीर्थलाल राजकर्णिकार सानुलाल राजकर्णिकार
एकलाल राजकर्णिकार केदारलाल राजकर्णिकार

प्रकाशकीय

ब्रद्वालु नेपाली पाठकपिनि न्होने धर्मकीर्ति ग्रन्थमालाया ४२-
गूणु उपहारया रूपे थ्व “राहुलयात तथागतया उपदेश” सफू प्रकाशन याए
दुगु लयताय् दुगु खौ खः । थुकथं बुद्ध धर्मया सफूत आशा यानागु सिकं
अपो छापे याना निशुल्क वितरण याय् फुगु धर्मकीर्ति विहारया उपासक
उपासिकापिनिगु त्याग चेतना युक्तगु सहयोग दुगुलि खः । थथे परलोक
बने धुंकुपिनिगु पुण्य स्मृतिस सफू छापे याना इना बीगु उत्तमगु श्राद्ध
खः ।

दिवंगत श्री रुद्रलाल राजकर्णिकारया पुण्य स्मृतिस थ्व सफू
छापे यायत आर्थिक सहायता बिया दीम्ह श्रीमती आशामाया राजकर्णि-
कार व वेकया परिवार प्रति कृतज्ञ जुया ।

बःगु अमूल्य समय बिया थुगु सफू चवया जिमिगु प्रकाशन ज्या-
यात तिबः बिया बिज्याम्ह पूज्य ज्ञानपूर्णिक भन्तेयात आपालं धन्यवाद
दु ।

धर्मवती

अध्यक्षा

धर्मकीर्ति बौद्ध अध्ययन गोष्ठी
काठमाडौं

१ बैशाख २०३४

स्व. श्री रुद्रलाल राजकंतिकार

Downloaded from <http://www.dhamma.digital>

छत्वाः खः :

कुमार राहुल, शम्भयपुत्र राहुलभद्र शिष्टत्व व भद्रत्वया महान प्रतीक खः । वस्पोलयागु प्रत्येक पलाख्य भद्रत्वया चिं प्रतिबिम्बित जुया च्वंगु दु । यदि क्षीसं बौद्धत्वं जाया च्वंगु सभ्यता व शिष्टाचारया अनुकरण यायेगु खःसा राहुलयागु शुद्ध व स्वच्छगु आदर्शयात थः नाला कायेगु अत्यावश्यक खने दु ।

राहुलयाकेये जाःगु सुसभ्य व सुसंस्कृत पहः चहःया अभावं थौं क्षीपि गुलि कलंकित व अपस्थिति खः, उक्तियात क्षीसं मह्ये कुसे हे स्वीकार याये माली ।

थौं क्षीसं पाश्चात्य सभ्यतायात जक च्वन्ह्या कथं खंका थःगु देश, काल, परिस्थिति व लः फश् निभाःयात ल्वःगु सभ्यतायात तंका च्वना । गुगु धात्ये उङ्कृष्टगु च्वन्ह्यागु संस्कृति खः, उक्तियात हेलाया मिखां स्वया वां छवया च्वना । गुगु सभ्यता व संस्कृतियात थः नाला इपि इषि मनूत सुसभ्य व सुसंस्कृतपिं जुया वन, हानं गुकी न्ह्या वना इमिसं थःगु जीवनपथयात निष्कंटक याना वन, व हे संस्कृति व सभ्यता प्रति क्षीपि गुलि उपेक्षित ! ध्व छु माजु मत्यूसे ब्वाजु लीगुया ज्वलन्त प्रमाण मख़् ला ? अथे न क्षीसं थःगु गौरबयात गौरब भार्पा फुगु मखुनि । प्रतिष्ठायात प्रतिष्ठाया रूपय् कायम यायेगु कुतः यीके मदुनि ।

बीद्र संस्कृति व आर्य सभ्यतायात थःगु याना थःपि थःगु तालं हे न्ह्या बने दयेकेगु खःसा राहुल ब्यूगु आदर्श बुद्धं क्यंगु लंपुइ न्ह्यज्यां मखंते मगाः । मां-वौ, दात्रू-किजा, इष्ट-मित्र सब्ब्रह्माचारीपि वये आचार्यं गुरु आदिपिति प्रति बीद्र आदर्शं छु गुजागु अभिव्यक्ति अभिव्यक्त याना र्वर, उक्तियात यीकेगु निति राहुलयात तथागतया उपदेश

पठनीय, पाठनीय जक मखु अत्यावश्यक कथं अनुकरणीय नं खः ।

अवस्था अवस्था स्वया तथागतं राहुलयात बिया बिज्याःगु उप-
देश गुलि त व्यावहारिक जू हानं गुलि त लाभदायक खः मानवीय
मनोविज्ञानयात व्यव्याप्तिक स्वया प्रयोगय् हइपिनि निर्ति सरलये च्वना नं
थुइके थाकुगु, यांउथे जुया नं ऊयातुया च्वंगु, दोनेसं थे खने दया नं
दुरयःगु, गम्भीरगु, खके थाकुगुलि सी दु । राहुलं थःमं व्यक्त याना च्वंगु
धापुं नं थुकियात समर्थन याना च्वंगु दु ।

भौतिकपक्ष व आध्यात्मिक-पक्षयात समन्वयात्मक कथं मिखा
ब्वये फुसा तिनि यथार्थं ज्ञानया दर्शनं जुइगु बौद्ध दृष्टिकोणया प्रतिपादन
थुकी जुया च्वंगु दु । उकिं इव उपदेशयात छोसं थुइका राहुलयागु भद्रत्वं
थःत द्यायपिया जीवन सार याना काये फूसा अवश्यं छोत तःधंगु सार
प्राप्त जुइ ।

युगु सफू प्रकाशनया निति दाता चूलाका रवाहालि याना
बिज्याम्ह तता अनागारिका धर्मवती लिसें प्रकाशक जुया सहयोग
प्रदान याना विज्याःपि धर्मकीति बौद्ध अध्ययन गोष्ठीया श्रद्धालुपिनि प्रति
व यलय् थ्यंक प्रुफ बीके हया जितः अपुका बिया बिज्याम्ह थाकूः नायो
श्री मंगलमान शाक्यजु तथा शाक्य प्रेसया सकल सहयोगीपिनि प्रति
तःसकं आभारी जुया च्वना ।

अन्तय् थुकुथं हे रवाहालि याना सकसिनं बुद्ध-शासन, समाज व
साहित्ययात तिवः बिया ब्वलंके फयेमाः धका आशिका यानावं च्वने ।

-भिक्षु ज्ञानपूर्णिक

०३३।१२।२६

मणिमण्डप विहार, पटको, यल ।
Downloaded from <http://www.dharma.digital>

राहुलः छगू परिचय

सिद्धार्थ म्हाइपु छ्याना न्ह्याइपु कायेत बगीचा चाह्यु
वन। लैंय छम्ह पीतवस्त्रधारी श्रमण ध्वदुल। शान्त दान्तसु
मूर्ति। जां थिना हिसि दुगु मुखाकृति। निश्चल गम्भीरगु
दृष्टि। संयमं जाःगु इन्द्रिय। अन्तस्थलया भावात्मक प्रति-
क्रियां जाःगु पला :।

सिद्धार्थया मती वन, ‘थव छम्ह भिक्षुक।’ नसा, त्वंसा,
पुंसा आदि सांसारिक जीवन यापनया निति मेपिनिगु ख्वाः
स्वये माःम्ह। थःगु धयागु छुं छुं दुथें मच्वम्ह। छम्ह गरीब।
छम्ह याचक। छम्ह पवग्गी। अथे नं धवयाके हीनताया
भावना मदु। धवयागु ख्वालं, पहः चह्लं मानो जि स्वया थव
हे तःधंयें च्वं। सुखीथें च्वं। छुं छुं पीडा व कष्ट मदु-
म्हथें च्वं। छम्ह लैंजुवा प्रति व जिगु प्रति धवयाके छुं
भेदभाव खने दुथें मच्वं। आहा ! धवयागु दर्शनं जितः गुलि
सिच्चुसे च्वंका ब्यूगु थौं ! क्या आनन्द व शान्ति दत थौं !!
उखुनु उखुनु जूसा . . . . . ! अँ, ... धात्यें जि नं थः कतः
सकसितं दुःख मदयेका सुख बीगु खःसा . . . . ! जि नं . . . जि
. . . नं . . . छाय् थौं हे . . . . थौं . . . . चान्हे हे थवथें, अँ . . .
थवस्पोलथें जुया मत्रनेगु !! . . . . अहो ! गुजोगु प्रीति थव

विचारय् नं ! ... खः... पक्का खः... थौं हे... थौं ... चात्हे
... हे... जि ... जि नं ... वनेमाः, माः !'

थव हे लसताय् सिद्धार्थ, थौं तकयाम्ह शाक्य राजकुमार,
बगीचाय् ध्यंक वन। अन नं वं थौं अति हे न्ह्याइपु तायेकलं।
ह्तिच्छि उद्यान-क्रीडाय् मग्न जुल। आनन्द विभोर जुइका
च्वन। थबले लाक्क दूत छम्ह ब्वां वल। लय्लय् तातां
सुखं समाचार न्यंकल :

“कुमार ! छपिनि पुत्ररत्न जन्म जुल !”

थुकी सिद्धार्थ अकमके जुल। थःगु आनन्दय् थःगु शान्तिया
तुयुगु किचलय् हाकुगु सुपाचं काचाकक त्वपु वःथें ताल। ग्रहणं
ज्वंगु तुमिलाया हाकुगु ख्वाःपाः खने दत। अनायास सिद्धार्थया
म्हुतुं पिहाँ वल :

“राहु जन्म जुल का सा राहु !”

थव हे शब्द म्हुतुइ व नुगलय् थाका दूत दरवार स्वया
लिहाँ वन। ध्यनेवं दूतयाके जुजु शुद्धोदनं छय् बुगुली काय्
सिद्धार्थयागु प्रतिक्रिया सीके आपुलु जुया न्यन :

“कुमारं छु धाल ?”

“महाराज ! कुमारं राहु जन्म जुल धका आज्ञा जुल !”

थुकिया लिघंसाय् बाज्याम्हं छ्यचिगु नां व हे शब्दया
परिधि चिका छूइगु क्वचित :

‘अथेसा जि छ्यया नां “राहु+ल” जुल ।

थुकथं सिद्धार्थं पुत्रं भावी चक्रवर्तीं, ३२—ताः लक्षणं लाः महा
राहुलं संसारय् खने दयेकं वलं; सिद्धार्थं, राजकुमारं सिद्धार्थं या
निर्ति राहुं जुया ।

थवं हे चान्हय् राहुं ग्रसे याइ धका थारा न्हूम्ह सिद्धार्थं
राज दरवार तोता महान् अभिनिष्क्रमणं याना विज्यात ।
खुदैँ तकया महान दुष्करं तपस्यां लिपा संसारया 'अति' निच्चवः
वांछ्वया बुद्धं जुया विज्यात; विश्वया जः ।

महाराज शुद्धोदनया अभिलाषा परिपूर्तिया लागी गृहत्यागं
(७) न्हेदैँ लिपा कपिलवस्तु थ्यंकं विज्यात, वैशाखं पुन्ही खुनु ।

न्हेनु दुखुनु अंशं फवंवः महा राहुलयात ह्ला ज्वंका विहारय्
यंका विज्यात । अले सारिपुत्रं महास्थविरया पाखें बुद्धया
अंशं पीतवस्त्रं व गुलुपाः ज्वंके विया विज्यात । सिद्धार्थ-पुत्र
राहुलं थर्नि निसें बुद्ध-पुत्रं राहुलं जुल ।

बुद्ध-शासनय् दकले ह्लापां विधिवत् श्रामणेर दीक्षा-प्रथा
बुद्ध-पुत्रं राहुलं निसें शुरू जुल । अले बुद्धया अंशं फः वइपिसं
मां-बौ आदि अभिभावकपिनिगु अनुमति विना बुद्धया अंश
फये दइ मखुतगु नियमं न थबलेसं निसें प्रारम्भं जुल ।

थवं हे घटनाया थवं पंक्ति गुलि करुणं उसपूर्णं ज्ञा;
कविया अन्तःकरणं पिज्वःगुः :

छन्त छंगु जिं अंश इना बी,
अंश खः छ जिगु शुद्ध हिया ।
छन्त तये जिं सुगत सुमार्गय्,
पवित्रं चीवरं पात्रं विया ॥

राहुल प्रव्रजित जुः धुंसे निसें बुद्धं राहुलयात् विभिन्न
अवस्थाय् विभिन्न कथं मनोवैज्ञानिक दृष्टिकोणं अध्ययन व
मनन याये बहःगु उपदेश शिक्षा व दीक्षा विया विज्यागु दु ।
गुगु क्रमशः वव्य् क्यनेतिनिगु मूल सूत्रया अनुदित उपदेशं
क्यनी तिनि ।

मूल सूत्रया उपदेश न्ह्यथने न्ह्यवः थन आयुष्मान
राहुलयागु चारित्रिक विषय सम्बन्धी छुं विशिष्ट व आदर्श-
मय घटनात संक्षिप्तं उल्लेखनीय जू परिचयात्मक कथं ।

मातृ सेवक राहुल :

मातृ सेवाय् बुद्धयागु विचाः अति हे स्वच्छ । भिक्षुपिसं
मेपि सुयागुं सुसा कुसा यायेगु नियम विरुद्ध खःसां मातृ
सेवाय् इमित छुं रोक टोक मदु । छम्ह भिक्षुं छम्ह
मांयात माःथाय् माःकथं रेख देख पालन पोषण, सेवा सुश्रुषा
याये दु । भिक्षा फवना फवना जूसां नके त्वंके पुंके याये
ज्यू । बुद्ध स्वयं जक मखु, सारिपुत्र महास्थविरपिं नं थुकिया
ज्वलन्त उदाहरण खः । उकी दुने स्वतः राहुल मं थ्याइगु
छुं आश्चर्यपा खँ मखु ।

सिद्धार्थया गृहत्याग, राहुलया प्रव्रज्या, ससः अबुजु महाराज
शुद्धोदनया परिनिर्वाण, ससः मांजु प्रजापति गौतमीया प्रव्रज्या
अभिलाषा, थुपि फुकं फुकं वातावरणं राहुल—माता यशो-
धरा नं वंचित जुइ मफुत । बुद्धया दर्शन, काय्या समीप
चारिताया आशां त्यत्तु त्ययेका विम्बा नं भिक्षुणी जू वन ।

वयात् त्रिद्वयों काय्या ख्वाः स्वयेगु अवसर चूलात् । छन्तु
बिम्बाया तःसकं प्वाः स्यात् । काय्या ख्वाः स्व वने मफुत ।
खवर राहुलया ह्लायपनय् थ्यन । राहुल थः हे मांयाथाय्
वल । मांम्हसिके न्यन :

‘मां, छन्त छु आवश्यक जू?’

मामं धालः ‘थव त्यागी जीवन खः, थन आवश्यकता
पूर्ति अःपु मजू ।’

अथे नं राहुलं धालः ‘कोशिस याये, माःगु छु?’

बिम्बां कस्ति व अँग्या रसं दरवारय् च्वनावले प्वाःस्या
लनीगु खँ कन । राहुल थः उपाध्याय गुरु सारिपुत्रयाथाय्
थ्यंक वन । जूगु खँ कन । अत्रे सारिपुत्र महास्थविरं थुकी तपं
तयेगु ववछिना विज्यात । भिक्षा पात्र ज्वना राहुलयात् पीका
थः कोशल नरेशया दरवारय् विज्यात । अन वस्पोलयात
कोशल जुजुं माःगु वस्तु पात्रय् तया विल । अन च्वना सेवन
मयासे वस्पोल सरासर लिहाँ विज्यात । जुजुया मती छु वन
थें छम्ह मनू ल्युल्यु जाँच बुक्या लागी छवया विल । पिया
च्वंम्ह राहुलया ह्लाती वं इच्छायागु वस्तु तया विया विज्यात ।
राहुल हथासं मांयाथाय् वल । मामं म्हःगु वस्तु विया मांया
प्वाःस्या लंका बी दया राहुल फुर्लंग जुल । चिवा काः वःम्ह
मनू थव फुक्कं स्वया जुजुया हाजिरय् वन । अवलेसं निसें
कोशल जुजुं बिम्बा भिक्षुणीयात इलय् बिलय् कस्ति व अँ
दान यायेगु त्वमफिकल ।

शिक्षाकामी राहुलः

आयुष्मान राहुल अति हे शिक्षा ह्यःम्ह खः। गुखुनु निसें आयुष्मान राहुलं प्रव्रजितत्वं ग्रहण यात अवलेसं निसें सुथं ह्लापां दनाखतं ह्लाती दंकं फी छपास कया प्रार्थना याना च्वनी :

‘थौं दशवल तथागत व आचार्य उपाध्यायपिनि पाखं जित थुलं हे ग्यंक अववाद (अर्तिबुद्धि) व अनुशासन प्राप्त जूसा अहो भाग्य जिगु !’

उकि हे तथागतं राहुलयात अग्रस्थान उच्च पद्वी एत-दग्ग पदय् ततं सकल भिक्षुपिनि न्होने घोषणा याना विज्यागु : “एतदग्गं भिक्खवे, मम सावकानं भिक्खूं सिक्खाकामानं यदिदं राहुलो ।”

Dhamma.Digital

विद्युद्ध अंशियारो राहुलः

गुखुनु निसें राहुल प्रव्रजित जुल, उखुनु निसें बुद्धं राहुलयात थःगु शुद्ध अंश वीगु ल्वमंका विमज्या। राहुल-यात ह्लिथ छगू मखु छगू उपदेश विया हे विज्याना च्वनीगु। राहुलयात भिक्षुपिसं प्रशंसा याना च्वनी :

‘श्रामणेर राहुल अति हे अववाद (अर्तिबुद्धि) उपदेश फःम्ह खः, वौयात ल्वःम्ह काय् खः।’

राहुलयाके छुं नं गुणया अभाव वा कमि बुद्धयात यःता मजूं। प्रत्येक क्षेत्रय राहुलयात सच्चाम्ह बुद्ध-पुत्र

धायेकेगुली वस्पोलया महान् इच्छा व प्रयत्न दुबिना च्वंगु दु । उकि हे न्हेदैंचा तिनिम्ह राहुलयाके 'ख्यालं जक नं जूसां मखुगु खँ ह्लायेगु बानि थ मदयेमा:' धका "अम्बलट्टिय राहुलो-वाद" सूत्रया देशना याना विज्यात ।

सौम्य शिष्ट राहुलः

राहुलयागु निराभिमानिता, सौम्य शिष्ट व्यवहार, सहन-शीलता, मृदु-वचन, कोमुलिपना, सुभाषित गुण अति आदर्श-नीय जू । राहुलयाके गबले दुर्वचनीय स्वभाव खने मदु । उपयुक्त अनुशासनय् कटिवद्ध जुया च्वनेगुली राहुल सदां प्रशंसाया पात्र जुया च्वंगु खने दु । उकि हे राहुलयागु नांया ल्युने सभ्य सुसंस्कृत अर्थ सूचक 'भद्र' शब्द ठपे याना 'राहुल-भद्र' धायेगु चलन जुया वंगु । शुपि फुकक्या दसु क्वय् च्वंगु छगू निगू घटनां हे बांलाक व्ययेगु या ।

सकारण छको बुद्ध 'अनुपसम्पन्नपि लिसे भिक्षुपि छगू थासय् द्यने मज्यूगु' नियम दयेका आपत्तिया घोषणा याना विज्यात । आपत्ति (दोष) लाइगु भयं भिक्षुपि सतर्क जुल ।

भिक्षुपिसं राहुलयात धालः "आयुष्मान राहुल, भगवानं शिक्षापद घोषणा याना विज्याये धुंकल । आ छं थः च्वनेगु थाय् माले माल ।"

थवयां ह्लापा 'भगवानया प्रति दुगु गौरबया कारणं व आयुष्मान राहुलयागु शिक्षा-कामी गुणं याना भिक्षुपिसं थः पिनिगु वासस्थानय राहुल वइवले वयात तःसकं सत्कार याइगु

खः । वया निंति चीधंचागु आसन लाया बीगु, फुसः तयेत
चीवर लःथ्याना बीगु । तर गुखुनु शिक्षापद प्रज्ञप्त जुल, उखुनु
राहुलयात थाय् तक नं बी मछाल ।

राहुल, राहुल जक मखु भद्र नं खः । वयाके भद्रता व
शिष्टताया माक्व जां दु । भिक्षुपिनिगु थ्व व्यवहारं राहुल
छति दुःख मताः । वं दशबन्त तथागत जिमि बौ खः, धर्म
सेनापति सारिपुत्र जिमि उपाध्याय खः, महामौद्गल्यायन
जिमि आचार्य खः, स्थविर आनन्द जिमि कका खः आदि
धका सुयागुं चर्चा मयाः । थाय् मदुम्ह राहुल सरासर तथा-
गतया चःबी वना ब्रह्मविमानयथे सुमुक च्वं च्वं वन ।

नसंचा ईयां न्ह्यवः दशबन्त तथागतं चःबीया लुखाय् दना
मुसु तया विज्यात । उम्ह आयुष्मानं नं दुनें मुसु तया हल ।

बुद्धं न्यना विज्यातः ‘थन सु ?’

लिसः वलः ‘भन्ते, जि राहुल खः ।’

राहुलं चःबीं पिने वया बुद्धयात प्रणाम यात ।

बुद्धं न्यना विज्यातः ‘राहुल छ छाय् थन हां ?’

राहुलं लिसः विलः ‘भन्ते, जि च्वने थाय् मदु ।’

ह्वापा जूसा भन्ते, भिक्षुपिसं जित सत्कार याइगु खः,
स्वागत याइगु खः, तर आः आपत्ति लाइ धका ग्याना
च्वने थाय् विया विमज्या । उक्कि थन च्वं वया च्वनागु ।
कारण थ्व थाय् सुयागुं हक दुगु मखु ।’

भगवानयात धर्मसंवेग उत्पन्न जुल । भिक्षुपिनिगु लापर-

वाही खना छक्क चाल । राहुल प्रति हे थुजोगु थुमिगु व्यवहार
जूसा मेमेपि कुलपुत्रपिनि प्रति गथे जुइगु जुइ !

अतः सुथे हे सकल भिक्षुपित्त मुँकाः धर्मसेनापतियाके
न्यना विज्यात : 'सारिपुत्र, थौं राहुलं गन चा कटे यात छं
स्यू ला ?'

'भन्ते मस्यू ।'

'सारिपुत्र, थौं राहुलं चःबी च्वना चा कटे यात । सारि-
पुत्र, छं राहुलयात हे थुकथं त्वतुसा मेमेपि मस्तय् त प्रव्रजित
याना गथे यायेगु ? थ्व हे ताल थ्व हे गति जुल धाःसा थ्व
शासनय् प्रव्रजितपि प्रतिष्ठित जुइ फइ मखु । आवंलि अनु-
पसम्पन्नपित छन्हु निन्हु थःथाय् तया, स्वनु खुनु इपि च्वनेगु
थाय् बन्दोवस्त याना इमित छखे तयेगु यायेमाः ।' थ्व उप-
नियम दयेका हानं शिक्षापदया घोषणा याना विज्यात ।

लिपा धर्मसभाय् च्वना भिक्षुपिसं थ्व हे खँया चर्चा
यायां राहुलयात प्रशंसा याना च्वन । 'स्व आयुष्मानर्पि, थ्व
राहुल गुलि तक शिक्षाकामी !' भिक्षुपिसं थःगु थाय् माला
च्वं हुँ धायेवं 'जि, दशवल तथागतया काय् खः । छिपि सु
थन थाय्या अधिकारी ? पिहाँ हुँ, छिपि हे' थथे मधासे
सुँ छम्ह भिक्षुयात लिसः तक नं मब्यूसे चःबी वना च्वं च्वं
वन । गुलि जक सौम्य व शिष्टगु व्यवहार थ्व !'

आः मेगु छगू घटना स्वया दिसँ :

गवले गवले भिक्षुपिसं राहुलयात दिक्क चायेकेगु स्वइगु ।

वयात परीक्षा याइगु । राहुल तापाकं निसें वःगु खनेवं तुफी
व धू धा दक्वं पिने वांछ्वया बीगु । न्ह्योने थ्यनेवं न्यनीगु
'आवुस, थ्व सुनां पिने वांछ्वया तःगु हां ?'

मेम्हसिनं धाइगु 'अँ, नकतिनि राहुल थनं वंगु, वं हे मरा
जुइ !'

राहुलं थुकी थथे गवलें लिसः मब्यु 'भन्ते, जिं ला थ्व यानागु
मदु ।' बस धूधा वांछ्वया तुफी थासय् तया प्रार्थना
याइगु :

'भन्ते, जित क्षमा याना बिज्याहुँ; भूल जुल ।' थुलि अप्वः
छम्ह मनू गुलि शिष्ट व सभ्य जुइ फइ !

ल्याय्म्ह राहुलः

आयुष्मान राहुल आः ल्याय्म्ह जुया वल । यौवनयागु
प्राकृतिक प्रभाव वयाके नं खने दया वल । गृह निश्चित
प्रेमयागु भावनां थाय् काकां हल । उकिं बुद्ध नाप नापं ल्युल्यु
भिक्षा वनेवले बुद्धयागु वांलाय् व थःगु वांलाय् तुलना यायां
मुग्ध जुःगु लय्तायेगु याना हल । छको थथे हे भिक्षा वना
च्वंबले ल्यूने वया च्वंम्ह राहुलयागु मनस्थिति विचाः याना
बिज्याम्ह तथागतं लैः हे राहुलयात थुजागु विचारय् मदमस्त
जुइका वया च्वंगु खँय् तय्जू धायेका विज्यात । १८-दैं
दये धुःम्ह श्रामणेर राहुलयाके थुजागु तर्कना व कल्पना वइगु
ला स्वाभाविक हे खः । अथे नं थ्व तर्कनां वयागु अन्तस्थलय्
आन्दोलन मचे जुइ मफुनिवं हे सतर्क याये माःगु खं बुद्धं

चायेका विज्यात । उकि काचाकाचां 'महाराहुलोवाद सुत्त' देशना याना बिज्यात । राहुलयागु तर्कनाया दिशा फः हिल । गथे फः हिल मूल सूत्रं ब्वमिपित्त अवश्यं ध्वाथुइका बी ताया । संयुक्त व अंगुत्तर निकाय् नं राहुलोवाद सूत्र उल्लेख जुया च्वंगु दु, गुकी आयुष्मान राहुलयागु ध्यानाकर्षण विशेष याना विपश्यना आचरणय् न्ह्या वना च्वंगु क्यनेगु कुतः खने दु ।

उपसम्पद्न राहुल :

आयुष्मान राहुल आः २०—दँ दत । व उपसम्पद्न भिक्षु जुल । तर दच्छ मदुनिगु खः । वयागु श्रमणत्वया तँ थहाँ वंथें वयागु अन्तस्करणया तँ नं गाककं थहाँ वने धुंकल । थव खँ बुद्धं लुइका बिज्यात । छिपे जूगु ज्ञान दुम्ह राहुलयात बुद्धं भोजनं लिपा अन्धवनय् ब्वना यंका बिज्यात । अन वस्पोलं राहुलयात 'चूल राहुलोवाद' या उपदेश विया बिज्यात । उपदेश जक छु ववचाल, छगू लाख कोटि मयाक देवपि लिसे लिसें राहुल आश्रवक्षीण अरहन्त जुल । आः धाःसा आयुष्मान राहुल सदां सदांया निर्ति भद्र राहुल, राहुल—भद्र जुल ।

वस्पोलयागु थव हे अपरिवर्तनीय भद्रत्वयात क्यनेत बुद्धं आर्यसंघपिति दथुइ विज्याना राहुलयात बुद्ध—शासनय् शिक्षाकामीपि मध्ये अग्र श्रेष्ठम्ह खः धयागु घोषणा याना 'एतदग्ग' पदं छायेपिया बिज्यात । गुगु खँ च्वय् नं उल्लेख जुइ धुंकूगु दु ।

[१२]

थुकथं राहुल बुद्ध-शासनया थीगु नगू जुया पिहाँ विज्याम्ह
खः । अले वस्पोलयागु थव आदर्श गुलि विचारणीय, गुली
मनमीय व गुलि पठनीय जू ब्वमिपिन्त धाये माःगु खँ मखत ।

आः क्षीसं मूल सूत्रया अध्ययनं राहुलयात म्हसीका थ.त
गौरवान्वीत याना दिसँ । राहुलयागु चरित्र थःके नं दयेका थःमं
थःत धन्य धायेका दिसँ । भद्रत्वं विभूषित याना दिसँ । छाये-
पिया दिसँ । —

सूल-सूत्रोपदेश

अम्बलटिक (य) राहुलोवाद सुन्तः१

थथे जि न्यनागु दु-

छगु समयय् भगवान वेलुवनय् कलन्दक निवापय् विहार याना विज्याना च्वन। उगु समयय् आयुष्मान राहुल अम्बलटिकाय् विहार याना च्वन।

छन्तु भगवान सन्ध्या इलय् या एकान्त विहारं दना गन अम्बलटिका दु, गन राहुलं वास याना च्वच्वन, अन थ्यंक विज्यात। आयुष्मान राहुलं तापाकं निसें विज्याना च्वम्ह भगवानयात खंकल। अले आसन लाया तुति सिलेगु लः नं तया बिल। भगवान लाया तःगु आसनय् फेतुना विज्यात। अनंलि तुति सिला विज्यात। आयुष्मान राहुल नं भगवानयात अभिवादन याना छसिलिक्क फेतुत।

तदनन्तर भगवानं भतिचा लः लःथलय् ल्यंका आयुष्मान राहुलयात सम्बोधनं याना सःता विज्यात :

---

१. मज्ज्ञम निकाय मज्ज्ञमपण्णास- ७७ पेज ।

‘राहुल, छं थ्व भतिचा लः लःथलय् ल्यना च्वंगु खं
मखु ला ?’

‘खं भन्ते !’

‘राहुल, इमिगु श्रमणत्व थ्वथें हे भतिचा जक हे खः,
गुप्तिके सीक सोकं चायेक चायेक असत्य-भाषण (मखुगु खं
ह्लायेगुला) यायेगुली लज्जा मदु।’

अनंलि भगवानं ल्यं दुगु भतिचा लः वांछ्वया आयुष्मान
राहुलयात सःता बिज्यात :

‘राहुल, छं भतिचा ल्यं दुगु लः वांछ्वया वियागु खं
मखु ला ?’

‘खं भन्ते !’

‘राहुल, इमिगु श्रमणत्व थ्वथें हे वांछ्वया तःगु खः,
गुप्तिके सीक सोकं चायेक चायेकं असत्य-भाषण यायेगुली लज्जा
मदु।’

अनं लिपा भगवानं लःथल भोपुइका आयुष्मान राहुलयात
सःता बिज्यात :

‘राहुल, थ्व लःथल भोपुइकागु खं मखु ला ?’

‘खं भन्ते !’

‘राहुल, इमिगु श्रमणत्व थ्वथें हे भोपुया च्वंगु खः,
गुप्तिके सीक सोकं चायेक चायेकं असत्य-भाषण यायेगुली
लज्जा मदु।’

अनं हानं भगवानं लःथल थपुइका आयुष्मान राहुलयात
सःता बिज्यात :

‘राहुल, खालिगु, छुं मदुगु, फुसुलुगु थ्व लःथल खं मखु ला ?’
‘खं भन्ते !’

‘राहुल, इमिगु श्रमणत्व थ्वथें हे फुसुलुगु, छुं मदुगु व
खालिगु खः, गुप्तिके सीक सीकं चायेक चायेकं असत्य-भाषण
यायेगुली लज्जा मदु ।’

‘राहुल, उपमा गथे धाःसा- रथयागु धःमाथें जाःग् तः-
हाकगु दन्त दुम्ह, तःधिकसे च्वना गये योग्यम्ह, जातं भिम्ह,
युद्धय् वने नम्ह, जुजुया किसि युद्ध क्षेत्रय् न्ह्योनेयागु तुर्ति नं
(युद्ध यायेगु) ज्या याना च्वन, ल्यूनेयागु तुर्ति नं ... न्ह्योने-
यागु शरीरं नं ... ..., ल्यूनेयागु शरीरं नं ... ..., छ्यैनं नं
... ..., ह्ताय्पनं नं ... ..., दन्तं नं ... ..., ह्तिप्यनं नं ज्या
याना च्वन, तर स्वँयात रक्षा याना तया तल । अबले किसि
मागःयात थथे जुइगु जुयाच्वन, ‘थ्व रथयागु धःमाथें जाःगु
दन्त दुम्ह ... ..., जुजुया किसि युद्ध क्षेत्रय् न्ह्योनेयागु तुर्ति
नं (युद्ध यायेगु) ज्या याना च्वन, ... ह्तिप्यनं नं ज्या
याना च्वन, तर स्वँयात रक्षा याना तया तल । अवश्य नं
जुजुया किसिया ★जीवन परित्यक्त मजूनि ।’

‘तर राहुल, गबले ... ... जुजुया किसि युद्ध क्षेत्रय् न्ह्योने-
यागु तुर्ति नं ज्या याना च्वन, ल्यूनेयागु तुर्ति नं ... ... ,

---

★ ‘जीवन परित्यक्त मजूनि’ धयागुया मतलव थन किसि
थःगु प्राण त्याग मयानि धयागु मखु, वरु किसि थःगु प्राण समेतं
समर्पण याना युद्ध मयानि धयाग भाव खः ।

हिप्पनं नं... ..., स्वैर्थं नं ज्या याना चवन; अबले किसि-
मागःयात थथे जुइगु जुया चवन :

‘थव... ... जुजुया किसि युद्ध क्षेत्रय् न्ह्योनेयागु तुर्ति नं
ज्या याना चवन, ल्यूनेयागु तुर्ति नं... ..., हिप्पनं नं... ..., स्वैर्थं
नं ज्या याना चवन। अवश्य नं जुजुया किसियागु ★जीवन
परित्यक्त जुल। आः जुजुया किसि मयाइगु ज्या छुं छुं
मन्ति।’

‘थथे हे राहुल, गुम्ह व्यक्तियाके सोक सीकं चायेक चायेकं
असत्य-भाषण यायेगुली लज्जा व शरम मदु, उम्ह व्यक्तिं
मयाइगु पाप-कर्म छुं छुं मन्ति धका जि तथागत आज्ञा
दयेका चवना। अतएव राहुल, छं “ख्यालं जक हे नं मखुगु
असत्य-भाषण याये मखु” थथे धका शिक्षा धारण यायेमाः।’

‘राहुल, छं उकियात छु धका मता तया; ह्लायकं धयागु
छु यायेत ख्यले दु?’

‘भन्ते ! ह्लायकं धयागु प्रत्यवेक्षण यायेत ख्यले दु।’

‘थथे हे राहुल, प्रत्यवेक्षण याना प्रत्यवेक्षण याना कायं
(शरीरं) ज्या यायेमाः। प्रत्यवेक्षण याना प्रत्यवेक्षण याना
वचनं ज्या यायेमाः। प्रत्यवेक्षण याना प्रत्यवेक्षण याना मनं
ज्या यायेमाः।’

★ ‘जीवन परित्यक्त जुल’ धयागुया मतलब थन किसि
थःगु प्राण त्याग यात धयागु मखु, वर्ण किसि प्राण समेतं
समर्पण याना युद्ध क्षेत्रय् युद्ध याना चत्रंगु दु धयागु भाव खः।

‘राहुल, गवले छन्त कायं... वचनं... मनं (छुं) ज्या
याये मास्ते वइगु खः, अबले छं थःगु कायकर्मयात... वची-
कर्मयात... मनोकर्मयात प्रत्यवेक्षण यायेमा: “गुगु थ्व कायकर्म
... वचीकर्म... मनोकर्म जि याये मास्ते वयेका च्वना, थ्व
जिगु कायकर्म... वचीकर्म... मनोकर्म आत्म-परिहानिया
लागी जकं जुइगु ला; पर-परिहानिया लागी जकं जुइगु
ला; अन्यथा उभयपक्ष-परिहानिया लागी जकं जुइगु ला ?
थ्व थुगु कायकर्म... वचीकर्म... मनोकर्म मंभिगु, दुःख वृद्धि
याइगु मंभिगु फल जकं दुगु ला ?”

‘यदि राहुल, छं प्रत्यवेक्षण याना थथे थुया वल : “गुगु
थ्व कायकर्म... वचीकर्म... मनोकर्म जि याये मास्ते वयेका
च्वना, थ्व जिगु कायकर्म... वचीकर्म... मनोकर्म आत्म-
परिहानिया लागी नं जुइफु; पर-परिहानिया लागी नं जुइफु,
उभयपक्ष-परिहानिया लागी नं जुइफु; थ्व थुगु कायकर्म...
वचीकर्म... मनोकर्म मंभिगु खः; दुःख वृद्धि याइगु खः;
मंभिगु फल दुगु खः।” राहुल, छं थुजोगु कायकर्म... वचीकर्म
... मनोकर्म निर्धक्क जुया (गबले) याये मज्यू।’

‘यदि राहुल, छं प्रत्यवेक्षण याना थथे थुया वल: “गुगु थ्व
कायकर्म... वचीकर्म... मनोकर्म... जि याये मास्ते वयेका
च्वना, थ्व जिगु कायकर्म... वचीकर्म... मनोकर्म आत्म-
परिहानिया लागी नं जुइ फइ मखु; पर-परिहानिया लागी नं
जुइ फइ मखु; उभयपक्ष-परिहानिया लागी नं जुइ फइ मखु।
थ्व थुगु कायकर्म... वचीकर्म... मनोकर्म भिगु खः; सुख

वृद्धि याइगु खः; भिंगु फल दुगु खः ।” राहुल, छं थुजोगु कायकर्म... वचीकर्म... मनोकर्म यायेमाः ।

‘राहुल, छं कायं... वचनं... मनं ज्या याना च्वनेवले नं उगु छंगु कायकर्मयात... वचीकर्मयात... मनोकर्मयात प्रत्यवेक्षण यायेमाः, “गुगु थव कायकर्म... वचीकर्म... मनोकर्म जिं याना च्वना, थव जिगु कायकर्म... वचीकर्म... मनोकर्म आत्म-परिहानिया लागी जकं जुया च्वन ला; पर-परिहानिया लागी जकं जुया च्वन ला; उभयपक्ष-परिहानिया लागी जकं जुया च्वन ला ? थव थुगु कायकर्म... वचीकर्म... मनोकर्म मभिंगु, दुःख वृद्धि याइगु, मभिंगु फल जकं दुगु ला ?”

‘यदि राहुल, छं प्रत्यवेक्षण याना थथे थुया वलः “गुगु थव कायकर्म... वचीकर्म... मनोकर्म जि याना च्वना; थव जिगु कायकर्म... वचीकर्म... मनोकर्म आत्म-परिहानिया लागी नं जुया च्वंगु दु; पर-परिहानिया लागी नं जुया च्वंगु दु; उभयपक्ष-परिहानिया लागी नं जुया च्वंगु दु; थव थुगु कायकर्म... वचीकर्म... मनोकर्म मभिंगु खः; दुःख वृद्धि याइगु खः; मभिंगु फल दुगु खः ।” राहुल, छं थुजोगु कायकर्म... वचीकर्म... मनोकर्म (गबले) याये मत्य । छ थुजोगु कायकर्म... वचीकर्म... मनोकर्म चिला वनेमाः ।’

‘यदि राहुल, छं प्रत्यवेक्षण याना थथे थुया वलः “गुगु थव कायकर्म... वचीकर्म... मनोकर्म जि याना च्वना, थव जिगु कायकर्म... वचीकर्म... मनोकर्म आत्म-परिहानिया लागी नं जुया मच्चं; पर-परिहानिया लागी नं जुया मच्चं; उभय-

पक्ष—परिहानिया लागी नं जुया मच्वं; थव थुगु कायकर्म... वचीकर्म... मनोकर्म भिगु खः; सुख वृद्धि याइगु खः; भिगु फल दुगु खः।” राहुल, छं थुजोगु कायकर्म... वचीकर्म... मनोकर्म वारबार यायेमाः; थुजोगु कायकर्म... वचीकर्म... मनोकर्म यायेगुली तिबः बीमाः; उकी छ अग्रसर जुइमाः।’

‘राहुल, छं कायं... वचनं... मनं ज्या याये धुंका नं उगु छंगु कायकर्मयात... वचीकर्मयात... मनोकर्मयात प्रत्यवेक्षण यायेमाः, “गुगु थव कायकर्म... वचीकर्म... मनोकर्म जियाये धुन, थव जिगु कायकर्म... वचीकर्म... मनोकर्म आत्म—परिहानिया लागी जकं जुल ला, पर—परिहानिया लागी जकं जुल ला, उभयपक्ष—परिहानिया लागी जकं जुल ला? थव थुगु कायकर्म... वचीकर्म... मनोकर्म मर्भिगु, दुःख वृद्धि याइगु, मर्भिगु फल दुगु जकं जुल ला?”

‘यदि राहुल, छं प्रत्यदेक्षण याना थथे थुया वलः “गुगु थव कायकर्म... वचीकर्म... मनोकर्म जियाये धुन, थव जिगु कायकर्म... वचीकर्म मनोकर्म आत्म—परिहानिया लागी नं जुल, पर—परिहानिया लागी नं जुल, उभयपक्ष—परिहानिया लागी नं जुल। थव थुगु कायकर्म... वचीकर्म... मनोकर्म मर्भिगु, दुःख वृद्धि याइगु, मर्भिगु फल दुगु जुल।” राहुल, छंगु थुजोगु कायकर्म... वचीकर्म... मनोकर्मयात शास्ता (गुरु)–याथाय् अथवा सःस्यूपि पण्डितंथाय् अथवा थः पासा भाइ (सब्रह्मचारी) पिथाय् देशना यायेमाः; उला क्यनेमाः; व्यक्त यायेमाः। देशना याये धुंका, उला क्यने धुंका, व्यक्त याये

ध्रुंका, लिपा लिपा संयमी जुया च्वनेमाः ।'

‘राहुल, यदि छं प्रत्यवेक्षण याना थथे थुया वलः “गुगु थव कायकर्म... वचीकर्म... मनोकर्म जि याये ध्रुन, थव जिगु काय कर्म... वचीकर्म... मनोकर्म आत्म-परिहानिया लागी नं मज्; पर-परिहानिया लागी नं मजू; उभयपक्ष-परिहानिया लागी नं मजू। थव थुगु कायकर्म... वचीकर्म... मनोकर्म भिगु खः, सुख वृद्धि याइगु खः, भिगु फल दुगु खः।” राहुल, छ उगु प्रीतियुक्त प्रमुदितगु मनं हे भिगु कुशल धर्मय् चान्हं ह्विनं स्थने कने याइम्ह जुया विहार याना च्वनेमाः ।’

‘राहुल, गुपि अतीत कालीन श्रमण ब्राह्मणपिसं कायकर्म... वचीकर्म... मनोकर्म परिशुद्ध याना वंगु खः, उपि सकसिनं थथे हे प्रत्यवेक्षण याना प्रत्यवेक्षण याना कायकर्म... वचीकर्म... मनोकर्म परिशुद्ध याना वन ।’

Dhamma Digital
‘राहुल, गुपि आगत कालीन श्रमण ब्राह्मणपिसं कायकर्म... वचीकर्म... मनोकर्म परिशुद्ध याना वनी; उपि सकसिनं थथे हे प्रत्यवेक्षण याना प्रत्यवेक्षण याना कायकर्म... वचीकर्म... मनोकर्म परिशुद्ध याना वनी ।’

‘राहुल, गुपि आः वर्तमान कालीन श्रमण ब्राह्मणपिसं कायकर्म... वचीकर्म... मनोकर्म... परिशुद्ध याना च्वन; उपि सकसिनं थथे हे प्रत्यवेक्षण याना प्रत्यवेक्षण याना कायकर्म... वचीकर्म... मनोकर्म परिशुद्ध याना च्वन ।’

‘अतएव राहुल, “प्रत्यवेक्षण याना प्रत्यवेक्षण याना काय-कर्म परिशुद्ध याये; प्रत्यवेक्षण याना प्रत्यवेक्षण याना वची-

[२१]

कर्म परिशुद्ध याये; प्रत्यवेक्षण याना प्रत्यवेक्षण याना मनोकर्म परिशुद्ध याये” थुकथं राहुल, छं शिक्षा धारण यायेमाः ।’

भगवानं थथे आज्ञा दयेका विज्यात । आयुष्मान राहुलं
खुशी प्रसन्न जुया भगवानयागु भाषणयात अभिनन्दन यात
(स्वीकार यात) । *Dhamma.Digital*

महाराहुलोवाद सुक्तः^२

थथे जि न्यनागु दु-

च्छु इलय् भगवान श्रावस्ती अनाथपिण्डिकया न्ह्याइपुगु
आराम, जेतवनय् विहार याना विज्याना च्वन ।

अबले भगवान सुथसिगु पूर्वाण्ह रामयय् चीवरं पुना,
पात्र व चीवर धारण याना श्रावस्ती भिक्षाटनया लागी दुहाँ
विज्यात । आयुष्मान राहुल नं सुथसिगु पूर्वाण्ह समयय् चीवरं
पुना, पात्र व चीवर धारण याना भगवानया ल्यूल्यू वन ।
उगु अवस्थाय् भगवानं फहिला आयुष्मान राहुलयात सम्बोधन
याना सःता विज्यात :

Dhamma.Digital

‘राहुल, गुगु थ्व रूप- अतीत, अनागत व वर्तमान जुया
च्वंगु, दुने आध्यात्मिक सन्तानय् दया च्वंगु वा पिने वाहिं-
रिक सन्तानय् दया च्वंगु, स्थूलगु वा शुक्ष्मगु, हीनगु वा
प्रणीतगु, तापाःगु वा सःतिगु-दु, थ्व फुकं रूप ‘न जिगु खः’,
‘न जि खः’, ‘न जिगु आत्मा खः’; थुकथं यथार्थं रूपं वांलागु
विपश्यना ज्ञानं सीका स्वये फयेकेमाः ।’

‘भगवन्, रूपयात जक ला; सुगत, रूपयात जक ला ?’

---

२. मजिह्म निकाय मजिह्मपण्णास पालि : पेज- ८३.

‘राहुल, रूपयात नं; राहुम्, वेदनायात नं; राहुल संज्ञायात नं; राहुल, संस्कारयात नं; राहुल, विज्ञानयात नं।’

उगु अवस्थाय् आयुष्मान राहुल— ‘मु थौं भगवानया सन्मुख्ये उपदेशं उपदिष्ट जुइका गामय् भिक्षाया लागी दुहाँ वना च्वनी ?’— थथे मती तया अनं लिहाँ वल । छमा सिमा-क्वय् मुलेपति ध्याना, म्ह तप्यंक तया, कर्मस्थान पाखे स्मृति न्ह्यब्बाका फेतुत ।

आयुष्मान सारिपुत्रं आयुष्मान राहुलयात छमा सिमा-क्वय् मुलेपति ध्याना म्ह तप्यंक तया कर्मस्थान पाखे स्मृति न्ह्यब्बाका फेतुना च्वंगु खंका विज्यात । खना आयुष्मान राहुलयात सम्बोधन याना विज्यात :

‘राहुल, श्वास प्रश्वासयात लुमंकेगु आनापानस्मृति भावनायात भाविता या; राहुल, आनापानस्मृति भावनायात बार-बार अभ्यास यायेवं भाविता यायेवं तःधंगु फल दइगु तःधंगु आनिशंस (=माहात्म्य) दइगु जुयाच्वन ।’

अनंलि आयुष्मान राहुल सन्ध्या इलय् एकान्तवासं दना गन भगवान विज्याना च्वंगु खः, अन थ्यंकः वन । वना भगवानयात अभिवादन याना छसिलिक्क फेतुत । छसिलिक्क फेतुइ धुंका आयुष्मान राहुलं भगवानयात थथे विन्ति यात :

‘भन्ते, गुकथं बारबार अभ्यास यायेगु भाविता यायेगु आनापान स्मृति तःधंगु फल दइगु, तःधंगु आनिशंस दइगु जुयाच्वन ?’

‘राहुल, गुगु थव आध्यात्मिक सन्तानय् दया च्वंगु शरीर-यात क्या उत्पन्न जुया च्वंगु छाःगु क्वाचूगु, छाःगु क्वाचूगु स्वभावय् थ्यना च्वंगु उपादिन्न नां दुगु कर्म फल रूपय् ग्राह्यगु सम्पूर्ण रूप धर्मत दु; गथे : सँ, चिमिसँ, लुसि, वा, छ्यंगु; ला, सँय्प्वाँय्, क्वेँ, स्यो, जलस्येँ, नुगःचु, स्येँ, पिलि, अँपि, स्वँ, तःपुगु आतापति, चीपुगु आतापति, प्वाः, मल; थुकि अतिरिक्तगु गुगु मेमेगु नं आध्यात्मिक सन्तानय् दया च्वंगु शरीरयात क्या उत्पन्न जुया च्वंगु छाःगु क्वाचूगु, छाःगु क्वाचूगु स्वभावय् थ्यना च्वंगु उपादिन्न रूपधर्मत दु; राहुल, थव फुक्यात आध्यात्मिक सन्तानय् दया च्वंगु पृथ्वीधातु धाइ।’

यथार्थ रूपं गुगु थव आध्यात्मिक सन्तानय् दया च्वंगु पृथ्वीधातु, हानं गुगु थव बाहिरिक सन्तानय् दया च्वंगु पृथ्वीधातु दु, व फुकं मात्र पृथ्वीधातु हे जक खः। व उगु पृथ्वीधातु ‘न जिगु खः’ ‘न जि खः’ ‘न जिगु आत्मा खः’ थुकथं यथार्थ रूपं गथे खः अथे बांलागु विपश्यना ज्ञानं सीका स्वये फयेकेमा:। थथे यथार्थ रूपं बांलागु विपश्यना ज्ञानं सीका स्वयेव पृथ्वीधातुइ उद्विग्नभाव वइ; पृथ्वीधातुइ चित्त प्यपुनिगुलि विरक्त जुः।

‘राहुल, आपोधातु धयागु छु खः? आध्यात्मिक सन्तानय् नं आपोधातु दु, बाहिरिक सन्तानय् नं।’

‘राहुल, आध्यात्मिक सन्तानय् दुगु आपोधातु धयागु छु खः?’

‘राहुल, गुगु थव आध्यात्मिक सन्तानय् दया च्वंगु, शरीर-

यात क्या उत्पन्न जुया च्वंगु ज्वइगु, ज्वइगु स्वभावय् थ्यना
च्वंगु उपादिन्न धातु स्वभाव दु; गथे— पित्त, खै, न्ही, ही, चःति,
लाय्चिकं कना वझगु, खविं, ई, न्हासं वइगु न्ही, लाः, पिसाव;
थुक्कि अतिरिक्तगु गुगु मेमेगु नं आध्यात्मिक सन्तानय् दया च्वंगु,
शरीरयात क्या उत्पन्न जुया च्वंगु ज्वइगु, ज्वइगु स्वभावय्
थ्यना च्वंगु उपादिन्न धातु स्वभावत दु; थुजोगु स्वभाव दुगु
धातु फुक्कयात राहुल, आध्यात्मिक सन्तानय् दुगु आपोधातु
धाइ ।

‘यथार्थ रूपं राहुल, गुगु आध्यात्मिक सन्तानय् दया च्वंगु
आपोधातु, हानं गुगु बाहिरिक सन्तानय् दया च्वंगु आपोधातु
दु; व उगु फुक्कं मात्र आपोधातु हे जक खः । व उगु आपो-
धातु ‘न जिगु खः’ ‘न जि खः’ ‘न जिगु आत्मा खः’ थुक्कथं
यथार्थ रूपं गथे खः अथे बांलागु विपश्यना ज्ञानं सीका स्वये
फयेकेमाः । थथे यथार्थ रूपं बांलागु विपश्यना ज्ञानं सीका
स्वये धुनेवं आपोधातुइ उद्विग्नभाव वइ; आपोधातुइ चित्त
प्यपुनिगुलि विरक्त जुइ ।’

‘राहुल, तेजोधातु धयागु छु खः?’ आध्यात्मिक सन्ता-
नय् नं तेजोधातु दु, बाहिरिक सन्तानय् नं ।

‘राहुल, आध्यात्मिक सन्तानय् दुगु तेजोधातु धयागु
छु खः?’

गुगु श्व आध्यात्मिक सन्तानय् दया च्वंगु शरीरयात क्या
उत्पन्न जुया च्वंगु पुइगु, पुइगु स्वभावय् थ्यना च्वंगु उपादिन्न
धातु स्वभाव दु; गथे— गर्कि सन्तप्त जुइगु खः, गुक्कि जीर्णं

जुइगु खः, गुकिं परिदहन जुइगु खः, हानं गुकिं सवा कायेगु, नयेगु त्वनेगु पययेगुयात बांलाक पचे याकीगु खः, थुकिं अति-रिक्तगु गुगु मेमेगु नं आध्यात्मिक सन्तानय् दया च्वंगु, शरीर-यात कया उत्पन्न जुया च्वंगु पुइगु पुइगु स्वभावय् थ्यना च्वंगु उपादिन्न धातु स्वभावत दु; थुजोगु स्वभाव दुगु धातु फुक्क-यात राहुल, आध्यात्मिक सन्तानय् दया च्वंगु तेजोधातु धाइ।'

यथार्थ रूपं राहुल, गुगु आध्यात्मिक सन्तानय् दया च्वंगु तेजोधातु, हानं गुगु बाहिरिक सन्तानय् दया च्वंगु तेजोधातु दु; व उगु फुक्कं मात्र तेजोधातु हे जक खः। व उगु तेजो-धातु 'न जिगु खः' 'न जि खः' 'न जिगु आत्मा खः' थुकथं यथार्थ रूपं गथे खः अथे बांलागु विपश्यना ज्ञानं सीका स्वये फयेकेमा:। अथे यथार्थ रूपं बांलागु विपश्यना ज्ञानं सीका स्वये धुनेवं तेजोधातुइ उद्विग्नभाव वइ; तेजोधातुइ चित्त प्यपुनिगुर्लि विरक्त जुइ।'

'राहुल, वायोधातु धयागु छु खः? आध्यात्मिक सन्तानय् नं वायोधातु दु, बाहिरिक सन्तानय् नं।'

'राहुल, आध्यात्मिक सन्तानय् दया च्वंगु वायोधातु धयागु छु खः?'

'राहुल, गुगु थव आध्यात्मिक सन्तानय् दया च्वंगु, शरीरयात कया उत्पन्न जुया च्वंगु तिवःया रूपय् धिसिधाया च्वनीगु, तिवःया रूपय् धिसिधाया च्वनीगु स्वभावय् थ्यना च्वंगु उपादिन्न धातु स्वभावत दु, गथे: उर्ध्वंगामी वायु, अधो-गामी वायु, प्वाथय् दुनेयागु वायु, कोष्ठ दुनेयागु वायु, अंग

प्रत्यंगय् छसिकथं चाचाहिला जुया च्वनीगु वायु, आश्वास प्रश्वास वायु, थुकि अतिरिक्तगु गुगु मेमेगु नं आध्यात्मिक सन्तानय् दया च्वंगु, शरीरयात क्या उत्पन्न जुया च्वंगु तिबः-या रूपय् धिसिधाया च्वनीगु तिवःया रूपय् धिसिधाया च्वनीगु स्वभावय् थ्यना च्वंगु उपादिन्न धातु स्वभावत दु; थव फुक्क राहुल, धातु स्वभावयात आध्यात्मिक सन्तानय् दया च्वंगु वायो-धातु धाइ ।'

‘यथार्थ रूपं राहुल, गुगु आध्यात्मिक सन्तानय् दया च्वंगु वायोधातु, हानं गुगु वाहिरिक सन्तानय् दया च्वंगु वायोधातु दु; व उगु फुकं मात्र वायोधातु हे जक खः। व उगु वायो-धातु ‘न जिगु खः’, ‘न जि खः’, ‘न जिगु आत्मा खः’, थुकथं यथार्थ रूपं वांलागु विपश्यना ज्ञानं सीका स्वये फयेकेमाः। थथे यथार्थ रूपं वांलागु विपश्यना ज्ञानं सीका स्वयेव वायो-धातुइ उद्विग्नभाव वइ; वायोधातुइ चित्त प्यपुनिगुर्लिं विरक्त जुइ ।’

‘राहुल, आकाशधातु धयागु छु खः? आध्यात्मिक सन्तानय् नं आकाशधातु दु, वाहिरिक सन्तानय् नं ।’

‘राहुल, आध्यात्मिक सन्तानय् दया च्वंगु आकाशधातु धयागु छु खः?’

‘गुगु थव आध्यात्मिक सन्तानय् दया च्वंगु, शरीरयात क्या उत्पन्न जुया च्वंगु, धवः की मज्यूगु, धवः की मज्यूगु स्वभावय् थ्यना च्वंगु, उपादिन्न आकाशधातु दु; गथे : न्हायपं प्वाः, न्हायप्वाः, म्हुतु प्वाः, स्वाद कायेग नयेगु, त्वनेगु,

फयेगुयात घुतुक छ्वयेगु प्वाः; स्वाद कायेगु, नयेगु त्वनेगु, पयेगु च्वना च्वनीगु प्वाः; स्वाद कायेगु, नयेगु, त्वनेगु पयेगु ववं पिहाँ वनीगु प्वाः; थुकि अतिरेकतगु गुगु मेमेगु नं आध्यात्मिक सन्तानय् दया च्वंगु, शरीरयात क्या उत्पन्न जुया च्वंगु, खुल्लमखुल्लागु, खुल्लमखुल्लागु स्वभावय् थ्यना च्वंगु, आकाश जुया च्वंगु, आकाश स्वभावय् थ्यना च्वंगु, प्वाः जुया च्वंगु, प्वाः जुया च्वंगु स्वभावय् थ्यना च्वंगु, लाही लिसे सम्बन्ध मदया च्वंगु शरोरय् दुगु उपादिन्न आकाशधातु दु; थव फुक्कंयात राहुल, आध्यात्मिक सन्तानय् दुगु आकाशधातु धाइ।'

'यथार्थ रूपं राहुल, गुगु आध्यात्मिक सन्तानय् दया च्वंगु आकाशधातु, हानं गुगु वाहिरिक सन्तानय् दया च्वंगु आकाशधातु दु; व उगु फुक्कं मात्र आकाशधातु हे जक खः। व उगु आकाशधातु 'न जिगु खः', 'न जि खः', 'न जिगु आत्मा खः', थुकथं यथार्थ रूपं वांचागु विपश्यना ज्ञानं सीका स्वये फयेकेमा:। थथे यथार्थ रूपं गथे खः अथे बांलागु विपश्यना ज्ञानं सीका स्वयेव आकाशधातुइ उद्विग्नभाव वइ, आकाशधातुइ चित्त प्यपुनिगुलि विरक्त जुइ।'

'राहुल, पृथ्वी समान जुया भावनायात भाविता याः। पृथ्वी समान जुया भावनायात भाविता याइम्ह राहुल, छंगु चित्तयात दया वइगु यइगु मयइगु स्पर्शं छचाख्यरं घ्यसुया तये फइ मखु।'

‘राहुल, उपमा गथे धाःसा— पृथ्वी सुचि निचिगु चीज वस्तुत नं वां छ्वः, असुचि अपरिशुद्धगु चीज वस्तुत नं वां छ्वः, मल नं वां छ्वः, मुत्र नं वां छ्वः, ई नं वां छ्वः, धाः-घियागु न्ही नं वां छ्वः, हो नं वां छ्वः; तर पृथ्वी उक्ति न पीडित हे जू, न ग्लानि हे; न घृणा हे चाः।’

‘थथे हे राहुल, छं पृथ्वी समान जुया भावनायात भाविता याः।’ पृथ्वी समान जुया भावनायात भाविता याइम्ह राहुल, छंगु चित्तयात दया वइगु यइगु मयइगु स्पर्श छचाख्यरं घय्सुया तये फइ मखु।’

‘राहुल, लः समान जुया भावनायात भाविता याः। लः समान जुया भावनायात भाविता याइम्ह राहुल, छंगु चित्तयात दया वइगु यइगु मयइगु स्पर्श छचाख्यरं घय्सुया तये फइ मखु।’

‘राहुल, उपमा गथे धाःसा— लख्य् सुचि निचिगु चीज वस्तुत नं स्यू, असुचि अपवित्रगु चीज वस्तुत नं स्यू, मल नं स्यू, मुत्र नं स्यू, ई नं स्यू, धाः-घियागु न्ही नं स्यू, ही नं स्यू; तर लः उक्ति न पीडित हे जू, न ग्लानि हे, न तु घृणा हे चाः।’

‘थथे हे राहुल, छं लः समान जुया भावनायात भाविता याः। लः समान जुया भावनायात भाविता याइम्ह राहुल, छंगु चित्तयात दया वइगु यइगु मयइगु स्पर्श छचाख्यरं घय्सुया तये फइ मखु।’

‘राहुल, मि समान जुया भावनायात भाविता याः। मि समान जुया भावनायात भाविता याइम्ह राहुल, छंगु चित्तयात दया वइगु यइगु मयइगु स्पर्श छचाख्यरं घय्सुया तये फइ मखु।’

‘राहुल, उपमा गथे धाःसा— मि सुचि निचिगु पदार्थं
नं च्याकू, असुचि अपवित्रगु पदार्थं नं च्याकू, मल नं च्याकू, मुत्र
नं च्याकू, ई नं च्याकू, न्ही नं च्याकू, ही नं च्याकू; तर मि
उक्ति न पीडित हे जू, न ग्लानि हे, न तु घृणा हे चाः।’

‘थथे हे राहुल, छं मि समान जुया भावनायात भाविता
याः। मि समान जुया भावनातात भाविता याइम्ह राहुल, छंगु
चित्तयात दया वइगु यइगु मयइगु स्पर्शं छचाख्यरं घय्सुया
तये फइ मखु।’

‘राहुल, फय् समान जुया भावनायात भाविता याः। फय्
समान जुया भावनायात भाविता याइम्ह राहुल, छंगु चित्तयात
उत्पन्न जुइगु यइगु मयइगु स्पर्शं घय्सुया तये फइ मखु।’

‘राहुल, उपमा गथे धाःसा—फसं सुचि निचिगु पदार्थया
न्ह्योने नं फय् वयेकू, असुचि अपवित्रगु पदार्थया न्ह्योने नं फय्
वयेकू, मलया न्ह्योने नं फय् वयेकू, मुत्रया न्ह्योने नं फय्
वयेकू, ईया न्ह्योने नं फय् वयेकू, न्हीया न्ह्योने नं फय् वयेकू,
हीया न्ह्योने नं फय् वयेकू। फय् उक्ति न पीडित हे जू, न
ग्लानि हे, न तु घृणा हे चाः।’

‘थथे हे राहुल, छं फय् समान जुया भावनायात भाविता
याः। फय् समान जुया भावनायात भाविता याइम्ह राहुल,
छंगु चित्तयात दया वइगु यइगु मयइगु स्पर्शं छचाख्यरं घय्सुया
तये फइ मखु।’

‘राहुल, आकाश समान जुया भावनायात भाविता याः।
आकाश समान जुया भावनायात भाविता याइम्ह राहुल, छंगु

चित्तयात दया वइगु यइगु मयइगु स्पर्शं छचाख्यरं घयसुया
तये फइ मखु ।'

'राहुल, उपमा गथे धाःसा- आकाश धयागु छुकीसनं हे
दिना च्वंगु मदु ।'

'थथे हे राहुल, छं आकाश समान जुया भावनायात
भाविता याः । आकाश समान जुया भावनायात भाविता याइम्ह
राहुल, छंगु चित्तयात दया वइगु यइगु मयइगु स्पर्शं छचाख्यरं
घयसुया तये फइ मखु ।'

'राहुल, मैत्री भावनायात भाविता याः । मैत्री भावना-
यात भाविता याइम्ह राहुल, छंगु चित्तय् गुगु 'व्यापाद'★ दु,
व हटे जुया वनी ।'

'राहुल, करुणा भावनायात भाविता याः । करुणा भावना-
यात भाविता याइम्ह राहुल, छंगु चित्तय् गुगु 'विहिंसा'
(= परयात सास्ति बीणु) दु, व हटे जुया वनी ।

'राहुल, मुदिता भावनायात भाविता याः । मुदिता भावनायात भाविता याइम्ह राहुल, छंगु चित्तय् गुगु म्हाइपु
ताइगु दु, व हटे जुया वनी ।'

'राहुल, उपेक्षा भावनायात भाविता याः । उपेक्षा भाव-
नायात भाविता याइम्ह राहुल, छंगु चित्तय् गुगु 'संधर्ष' दु,
व हटे जुया वनी ।'

'राहुल, अशुभ भावनायात भाविता याः । अशुभ भावनायात भाविता याइम्ह राहुल, छंगु चित्तय् गुगु 'राग'

दु, व हटे जुया वनी ।'

'राहुल, अनित्यसंज्ञा भावनायात भाविता याः । अनित्य-
संज्ञा भावनायात भाविता याइम्ह राहुल, छंगु चित्तय् गुगु
'जि' धयागु अभिमान दु, व हटे जुया वनी ।'

'राहुल, आनापानस्मृति (=धास प्रश्वासयात लुमंकेगु)
भावनायात भाविता याः । आनापानस्मृति भावनायात भाविता
यायेवं, बारबार अभ्यास यायेवं राहुल, छन्त तःधंगु फल दुगु-
तःधंगु आनिशंस (महात्म्य) दुगु जुइ ।'

'गुकथं बारबार अभ्यास याइगु, भाविता याइगु राहुल,
आनापानस्मृति तःधंगु फल दुगु, तःधंगु आनिशंस दुगु जुइ ?'

'राहुल, थव थुगु शासनय् भिक्षु जंगलय् वा सिमाक्वय्
वा सुनसानगु थासय् मुलेपर्ति थ्याना मह तप्यंक तया कर्मस्थान
पाखे स्मृति न्ह्यब्बाका फेतुह । वं स्मृति तया हे सासः पिकाइ,
स्मृति तया हे सासः दुकाइ ।

तः हाकःगु सासः पिकासा तः हाकःगु सासः पिकया च्वना
धका सीका च्वनी । तःहाकःगु सासः दुकासा तःहाकःगु सासः
दुकया च्वना धका सीका च्वनी ।

पतिहाकःगु सासः पिकासा पतिहाकःगु सासः पिकया च्वना
धका सीका च्वनी । पतिहाकःगु सासः दुकासा पतिहाकःगु सासः
दुकया च्वना धका सीका च्वनी ।

आदि मध्य अन्त्य धयागु सकल सासः पिहाँ वइगु रूप
समुहयात स्पष्ट रूपं बांलाक सीका सासः पिकाये धका अभ्यास

याना च्वनी । . . . . दुहाँ वइगु रूप समूहयात . . . .
दुकाये धका अभ्यास याना च्वनी ।

तःसकं पिकया पिहाँ वइगु मोटागु कायसंस्कारयात शान्त
याना सासः पिकाये . . . दुकाये धका अभ्यास याना च्वनी ।

प्रीतियात स्पष्ट रूपं बांलाक सीका सासः पिकाये . . .
दुकाये धका अभ्यास याना च्वनी ।

सुखयात स्पष्ट रूपं बांलाक सीका सासः पिकाये . . .
दुकाये धका अभ्यास याना च्वनी ।

चित्तसंस्कारयात स्पष्ट रूपं बांलाक सीका सासः पिकाये
. . . दुकाये धका अभ्यास याना च्वनी ।

मोटागु चित्तसंस्कारयात शान्त याना सासः पिकाये . . .
दुकाये धका अभ्यास याना च्वनी ।

चित्तयात स्पष्ट रूपं बांलाक सीका सासः पिकाये . . .
दुकाये धका अभ्यास याना च्वनी ।

चित्तयात प्रमुदित याना सासः पिकाये . . . दुकाये धका
अभ्यास याना च्वनी ।

चित्तयात समाधान याना बांलाक आरम्मण्य तया सासः
पिकाये . . . दुकाये धका अभ्यास याना च्वनी ।

चित्तयात (राग आदि) क्लेशं मुक्त याना सासः पिकाये
. . . दुकाये धका अभ्यास याना च्वनो ।

अनित्ययात बारबार खंके फुम्ह जुया सासः पिकाये . . .
दुकाये धका अभ्यास याना च्वनी ।

विराग (रागं रहित जुया च्वंगु निर्वाण) यात बारबार खंके फुम्ह जुया सासः पिकाये . . . दुकाये धका अभ्यास याना च्वनी ।

निरोध (राग निरोध जुया च्वंगु निर्वाण) यात बारबार खंके फुम्ह जुया सासः पिकाये . . . दुकाये धका अभ्यास याना च्वनी ।

क्लेश परित्याग जुया च्वंगु निर्वाण, परित्याग याइगु मार्गयात बारबार खंके फुम्ह जुया सासः पिकाये . . . दुकाये धका अभ्यास याना च्वनी ।

राहुल, थुकथं भाविता याना तइगु बारबार अभ्यास याना तइगु आनापानस्मृति तःधंगु फल दुगु, तःधंगु आनिशंस दुगु जुयाच्वन । आनापानस्मृतियात थथे भाविता यायेव राहुल, थथे बारबार अभ्यास यायेव गुगु अन्तिमगु सासः पिहाँ वइगु व दुहाँ वइगु दु, व उगु सासः स्पष्ट जुया हे निरोध जुइ, अस्पष्ट रूपं मखु ।

भगवानं थथे आज्ञा दयेका विज्यात । आयुष्मान राहुलं खुशी प्रसन्न जुया भगवानयागु भाषणयात अभिनन्दन यात ।

महाराहुलोदाद सूत्र विचाल

चदेश्य : थुगु सूत्र भगवान बुद्धं राहुलया थःगु रूप लावण्यथःगु सौन्दर्यथःगु उत्पन्न जूगू छेँ लिसे ष्यपुना च्वनीगु छन्दरागयात मदयेका बीया निर्ति राहुल ल्यायम्ह जुया यौवनया तेज जाया हिसि पिज्वया च्वंबले कना विज्यागु जुया च्वन ।

चूलराहुलोवाद सुत्त (म.नि. उपरि-३२४)

थथे जिं न्यनागु दु-

छगू इलय् भगवान श्रावस्ती अनाथपिण्डक महाजनया
आराम जेतवनय् विहार याना विज्याना च्वन ।

छन्हु एकान्त थासय् याउँक च्वना विज्याम्ह भगवानया
भनय् थथे परिधितर्क उत्पन्न जुल “राहुलया अरहन्त-फल
प्राप्तिया निति छिपे जुइ बहःगु विचार त्रिमुक्ति परिपाचनीय
धर्म परिपक्व जुल । आः राहुलयात च्वय् च्वंगु तहःया आश्रव
क्षयय् विनीत याये दुसा बेश जुइ ।”

थुलि विचाः याना भगवान सुथ न्हापनं चीवरं पुना पात्र
घ चीवर धारण याना भिक्षाया निति श्रावस्ती दुहाँ विज्यात ।

श्रावस्ती भिक्षाचरण याये धुंका पिण्डपात्रं लिहाँ विज्याना
भोजनं लिपा आयुष्मान राहुलयात सःता विज्यात ‘राहुल,
फेतुइगु लासा ज्वं, गन अन्धवन दु, अन न्हि छ्या वने ।’

‘हवस् भन्ते !’ थुलि धया आयुष्मान राहुल भगवान-
यात स्वीकृति सूचक लिसः विया चक्ति लासा ज्वना भगवान-
या ल्युल्यु वन ।

अवले द्वलंद्वः देवगणपि भगवानया ल्युल्यु जुया च्वंगु खः
‘थौं भगवानं आयुष्मान राहुलयात उच्चकोटिगु आश्रवक्षयय्
विनीत याना विज्याइ ।’

भगवान् अन्धवनय् दुने थर्यंक दुहाँ विज्याना छमा सिमा-
वय् लाया तःगु आसनय् फेतुना विज्यात् । आयुष्मान राहुल
नं भगवानयात् अभिवादन याना छसिलिकक फेतुत् । छसि-
लिकक फेतुना च्वंम्ह राहुलयात् भगवानं थथे आज्ञा दयेका
विज्यात्—

‘राहुल, थुकी छं गथे मती तया—‘चक्षु-प्रसाद नित्य ला
कि अनित्य ?’

‘अनित्य भन्ते !’

‘गुगु चक्षु-प्रसाद अनित्य खः, व दुःख ला कि सुख ?’

‘दुःख भन्ते !’

‘गुगु चक्षु-प्रसाद अनित्य खः, दुःख खः, विपरिणाम धर्म
परिवर्तनशील स्वभाव खः, उकियात ‘ध चक्षु-प्रसाद जिगु
खः, ‘ध चक्षु-प्रसाद जि खः, ‘ध चक्षु-प्रसाद जिगु आत्मा
खः’ धका बारबार खंका च्वनेगु उचित जू ला ?’

‘मजू भन्ते !’

‘राहुल, थुकी छं गथे मती तया—‘रूपारम्मण . . . . . चक्षु
विज्ञान . . . . . चक्षु संस्पर्श . . . . . चक्षुसंस्पर्श-प्रत्ययं (कारणं)
उत्सन्न जुइगु वेदना, संज्ञा, संस्कार व विज्ञान खः, व नं नित्य
ला कि अनित्य ?’

‘अनित्य भन्ते !’

‘गुगु . . . . . वेदना, संज्ञा, संस्कार व विज्ञान अनित्य खः,
व दुःख ला कि सुख ?’

‘दुःख भन्ते !’

‘गुगु … … वेदना, संज्ञा, संस्कार व विज्ञान अनित्य खः, दुःख खः, विपरिणाम धर्म परिवर्तनशील स्वभाव खः, उकियात ‘थव वेदना आदि जिगु खः, ‘थव वेदना आदि जि खः, ‘थव वेदना आदि जिगु आत्मा खः’ धका बराबर खंका च्वनेगु कथं हं ला ?’

‘महं भन्ते !’

‘राहुल, थुर्फी छं गथे मतो तया ? श्रोत-प्रसाद … … ध्राण-प्रसाद … … जिह्वा-प्रसाद … … काय-प्रसाद … … मनोद्वार … … धर्मारम्मण … … मनोविज्ञान … … मनो-संस्पर्श … … मनोसंस्पर्श-प्रत्ययं उत्पन्न जुइगु वेदना, संज्ञा, संस्कार व विज्ञान खः, व नं नित्य ला कि अनित्य ?’

‘अनित्य भन्ते !’

‘गुगु … … वेदना, संज्ञा, संस्कार व विज्ञान अनित्य खः, व दुःख ला कि सुख ?’

‘दुःख भन्ते !’

‘गुगु … … वेदना आदि अनित्य खः, दुःख खः, विपरिणाम धर्म परिवर्तनशील स्वभाव खः, उकियात ‘थव वेदना आदि जिगु खः, ‘थव वेदना आदि जि खः, ‘थव वेदना आदि जिगु आत्मा खः’ धका बारबार खंका च्वनेगु योग्य जू ला ?’

‘मजू भन्ते !’

‘राहुल, थुकथं खंम्ह श्रृतवान आर्यश्रावक चक्षु-प्रसादय नं म्हाइपु ताइ। रूपारम्मणय् … .. चक्षुविज्ञानय् … … चक्षु-संस्पर्शय् नं म्हाइपु ताइ।

गुगु थव चक्षुसंस्पर्श—प्रत्ययं उत्पन्नं जुइगु वेदना; संज्ञा,
संस्कार व विज्ञान खः, उकी नं म्हाइपु ताइ । श्रोत—प्रसादय्
.... शब्दारम्मणय् .... ग्राण—प्रसादय् .... गन्धारम्मणय्
.... जिह्वा—प्रसादय् .... रसारम्मणय् .... काय—प्रसादय्
प्रष्टव्यारम्मणय् .... मनोद्वारय् .... धर्मारम्मणय् ....
मनोविज्ञानय् .... मनोसंस्पर्शय् म्हाइपु ताइ ।

गुगु थव मनोसंस्पर्श—प्रत्ययं उत्पन्नं जुइगु वेदना, संज्ञा,
संस्कार व विज्ञान खः, उकी नं म्हाइपु ताइ । म्हाइपु ताइ-
गुलि प्यपुनि मखु । प्यमपुनिगुलि क्लेशं अनग जुइ । क्लेशं
अलग जुइवं ‘अलग जुल’ धयागु ज्ञान वइ । जाति (प्रतिसन्धि
च्चवेगु) क्षीण जुल । पवित्र आचरण ब्रह्मचर्यं पालन याये
धुन । याये माःगु याये धुन । थुगु (मार्ग) कृत्यया निति
त्यं पुल्य मन्त' धका बांलाक सीका काइ ।

भगवानं थथे आज्ञा जुया विज्यात । लय्लय्तातां आयु-
ष्मान राहुलं भगवानयागु भाषणया अभिनन्दन यात । थुगु
व्याकरण व्याकृत याना विज्यावले आयुष्मान राहुलयागु चित्त
तृष्णा, दृष्टि छु‘ गुगु‘ आरम्मणयात नं क्वातुक थाका
तइगु उपादान रहित जुया आश्रवं विमुक्त जुल । इपि द्वलंद्वः
देवगणपितृ नं क्लेश रूपी त्रू मदुगु मल रहितगु धर्मचक्षु उत्पन्न
जुल “गुलि नं दया वइगु स्वभाव धर्म खः, व फुक्कं निरोध
स्वभाव दुगु धर्म खः ।”

चूलराहुलोदाव सुत्त वदचाल ।

राहुल सुत्त (ख धवग्ग संयुक्त-१११)

श्रावस्ती ।

अबले आयुष्मान राहुल गन भगवान दुगु खः, अन वन ।
वना... छसिलिकक फेतुना च्वंम्ह आयुष्मान राहुलं भगवानयात
थथे निवेदन यात :

‘भन्ते, गुकथं सीका च्वंम्ह गुकथं खंका च्वंम्हसित थुगु
सविज्ञानक कायय् व बाहिरीक सम्पूर्ण निमित्तय् अहंकार (जि
धका क्वात्तुक ज्वनेगु दृष्टि) ममंकार (जिगु धका प्यपुंक
त्ववंकेगु ‘तृष्णा’) व च्वय् च्वय् धायेगु मान अनुसयत उत्पन्न
मजुइगु जुया च्वन ?’

‘राहुल, गुलि नं रूप... वेदना... संज्ञा... संस्कार...
विज्ञान अतीत, अनागत, वर्तमान जुया च्वंगु आध्यात्मिक वा
बाहिरीक जुया च्वंगु, स्थूल वा शूक्ष्मगु, होन वा प्रणीतगु,
तापागु वा सःतिगु दु, थुपि फुकं... विज्ञान ‘जिगु मखु’ ‘जि मखु’
‘जिगु आत्मा मखु’ धका थुकथं थुकियात गथे खः अथे सम्यक्-
प्रज्ञां खंका च्वनी ।

थुकथं राहुल, सीका च्वंम्ह थुकथं खंका च्वंम्हसित थुगु
सविज्ञानक कायय् व बाहिरीक सम्पूर्ण निमित्तय् अहंकार
ममंकार व मान अनुसयत उत्पन्न मजुइगु जुया च्वन ।

द्वितीय राहुल सुन्न

श्रावस्ती ।

छसिलिक्क फेतुना च्वंम्ह आयुष्मान राहुलं भगवानयात
थथे निवेदन यतः :

‘भन्ते, गुकथं सीका च्वंम्ह गुकथं खंका च्वंम्हसित थुगु
सविज्ञानक कायय् व वाहिरीक सम्पूर्ण निमित्तय् अहंकार मम-
कार मानं वांलाक पुला वना च्वंगु क्लेश परिडाहं शान्त जुया
च्वंगु, वांलाक क्लेशं अतिक्रमण जुया च्वंगु चित्त उत्पन्न जुइगु
जुया च्वन ?’

‘राहुल, गुलिनं रूपत ... वेदना ... संज्ञा ... संस्कार...
विज्ञान अतीत, अनागत, वर्तमान जुया च्वंगु, आध्यात्मिक
वा वाहिरीक जुया च्वंगु, स्थूल वा शूक्ष्मगु, हीन वा प्रणीतगु,
तापागु वा सःतिगु दु, श्रुपि फुकं विज्ञान ‘जिगु मखु’ ‘जि मखु’
‘जिगु आत्मा मखु’ धका थुकथं थुकियात गथे खः अथे सम्यक्-
प्रज्ञां खंका उपादानं रहित जुया क्लेशं विमुक्त जुइगु जुया
च्वन ।’

‘थुकथं राहुल, सीका च्वंम्ह थुकथं खंका च्वंम्हसित थुगु
सविज्ञानक कायय् व वाहिरीक सम्पूर्ण निमित्तय् अहंकार मम-
कार मानं वांलाक पुला वना च्वंगु क्लेश परिडाहं शान्त जुया
च्वंगु क्लेशं अतिक्रमण जुया च्वंगु चित्त उत्पन्न जुइगु जुया च्वन ।’

सूचं : (संयुक्त निकाय सलायतन वग्ग संयुत-३२४-य् नं
 'राहुलोवाद सुत्त' धका उल्लेख जुया च्वंगु खने दु ।
 थुकी उल्लिखित सूत्र व मजिष्ठम निकाय उपरि पण्णा-
 सय् उल्लिखित 'चूलराहुलोवाद सुत्त'य् आखः रः तक
 नं फरक खने मदुगु जुया च्वन । व हे छगू विषयया
 सूत्र थुकथं थाय् थासय् उल्लेख जुया च्वंगु विचार-
 णीय खँ जुल ।)

राहुल सुन्न (अंगुच्चर चतुर्वक-४८३)

अबले आयुष्मान राहुल गन भगवान दुगु खः, अन वन। वना भगवानयात अभिवादन याना छसिलिक्क फेतुत। छसिलिक्क फेतुना च्वंम्ह आयुष्मान राहुलयात भगवानं थथे आज्ञा जुया विज्यात :

‘राहुल, गुण् आध्यात्मिक सन्तानय् दया च्वंगु पृथ्वीधातु
... ... आपधातु ... ... तेजधातु ... ... वायुधातु व बाहिरीक
सन्तानय् दया च्वंगु पृथ्वीधातु ... ... वायुधातु दु, थव स्वभाव
धर्म मात्र पृथ्वीधातु हे जक ... ... वायुधातु हे जक खः। थव
पृथ्वीधातु ... ... वायुधातु ‘जिगु मखु’ ‘जि मखु’ ‘जिगु
आत्मा मखु’ धका थुकथं थव पृथ्वीधातुयात ... ... वायु-
धातुयात गथे खः अथे यथायोग्य रूपं सम्यक् प्रज्ञां खंका पृथ्वी-
धातुइ ... ... वायुधातुइ म्हाइपु ताइ। पृथ्वीधातुइ ... ...
वायुधातुइ चित्त रागं रहित जुया च्वनी।’

‘राहुल, गबले भिक्षुं थुपि प्यंगु धातुइ थः खनी मखु,
थःगु भाव खनी मखु, (अबले) उम्ह भिक्षुयात तृष्णा त्वादःम्ह
धाइ, संयोजन फ्यने धुःम्ह धाइ। (व उम्ह भिक्षुं) सम्यक्
रूपं मानयात साक्षात्कार याना दुःखया अन्त याःगु जुइ।

राहुल सुत्ता (सुत्तनिपात—३२८)

कच्च अभिष्ठसदासा, नावजानासि पण्डितं ।

उक्काधारो मनुस्सानं, कच्च अपचितो तथा ॥

अर्थ :- 'राहुल, छु छुं सदा नं नापं चवना चवनागु कारणं याना (जाति आदि छगू छगू विषय द्वारा) पण्डितपिन्त चीधं ला मखना ला ? अथवा कवत्यलेगु ला मस्वया ला ? ज्ञान रूपी चिराग व धर्मदेशना रूपी चिराग धारण याइम्ह जुया मनुष्य मात्रया उल्काधार जुया च्वंम्ह (सारिपुत्र) यात न्हिथं छं पूजा ला या मखु ला ?'

नाहं अभिष्ठसंवासा, अवजानामि पण्डितं ।

उक्काधारो मनुस्सानं, निच्चं अपचितो मया ॥

अर्थ :- 'भन्ते, जिं (नीच पुरुषपिसं थे) न्हिथ सहवासया कारणं (मद मस्त जुया) पण्डितपिन्त अवहेलना मयाना । मनुष्य मात्रया चिरागधारी जुया बिज्याम्ह (सारिपुत्र भन्ते)-यात नं जिं पूजा व अपचायन याना चवनागु दु ।'

पञ्च कामगुणे हित्वा, पियरूपे मनोरमे ।

सदाय घरा निकखम्म, दुबखस्सन्तकरो भव ॥

अर्थ :- 'प्राणी मात्रं इच्छा याइगु अथवा यः तायेकीगु, व थे प्राणी मात्रया मनश्चात न्हाइपुसे च्वंकीग पञ्च काम-

गुणयात तोता श्रद्धां छें पिहाँ वःम्ह जुया राहुल, छ दुःखयात
अन्त याये फुम्ह थः जू ।'

मिते भजस्मु कल्याणे, पत्तञ्च सयनासनं ।

विवित्तं अप्यनिर्गोसं, मत्तञ्जु होर्ह भोजने ॥

अर्थ :- 'राहुल, छं (शीलादि गुणधर्म उच्चपिं,) कल्याण-
मित्रपिनिगु सत्संगत या । एकान्तगु, शान्तगु, अल्पशब्द
दुगु (शहरं वा गामं) तापागु शयनासन (विहार) या सेवन
या । भोजनय मात्रा स्यूम्ह जू ।'

चीवरे पिण्डपाते च पञ्चये सयनासने ।

एतेमु तञ्जु माकासि, मा लोकं पुनरागमि ॥

अर्थ :- '(राहुल,) छं चीवर, पिण्डपात्र (भोजन) गिला-
नप्रत्यय (वासः) व शयनासन थुपि (प्यता) चीजय् तृष्णा
उत्पन्न याये मते । छ हानं थव लोकय् लिहाँ वयेगु स्वये मते ।

संबुतो प्रातिमोक्षस्मि, इन्द्रियेसु च पञ्चतु ।

सति कायगता त्यत्थु, निम्बिदावहुलो भव ॥

अर्थ :- 'प्रातिमोक्षसंवर शीलय् व (चक्षुरादि) न्याता
प्रकारया इन्द्रिय संवर शीलय् संयमी जुया (चतुधातु) व्यव-
स्थान, चतुर्विध सम्प्रजन्य, आनापानस्मृति, आहारय् प्रतिकूल
संज्ञा भावना आदि भेद दया च्वंगु) कायगतास्मृति युक्तम्ह
जू । संसार खना म्हाइपु तायेगु बानि आपाः दुम्ह जू ।'

निमित्तं परिवज्जेहि, सुमं रागूपसङ्घितं ।

असुन्नय चित्तं भावेहि, एकरां सुसमाहितं ॥

अर्थ :— ‘शुभ दृष्टि खनीगु राग लिभे स्वापु दया चंगु
रागया कारण जुया चंगु निमित्यात तोता छ्व । (सविज्ञानक
व अविज्ञानक कायय्) अशुभ भावना उत्पन्न जुया वइगु कथं
उपचर समाधि द्वारा एकाग्रगु, अर्पणा समाधि द्वारा बांलाक
समाधिस्थगु चित्तया भाविता या ।’

अनिमित्तञ्च भावेहि, मानानुसय‘मुज्जह ।

ततो माताभिसमया, उपसन्तो चरिस्ससी‘ति ॥

अर्थ :— ‘(राहुल,) निर्वेदभागीय समाधि द्वारा समा-
हितगु चित्त दुम्ह जुया नित्य निमित्त’ विमुक्तगु विपश्यनाया
भाविता या । (अनात्म संज्ञा दुम्ह जुया) मान अनुसययात
तोता छ्व । (शुक्रयं) आर्य मार्गं मानयात साक्षात्कार यायेवं,
क्षय यायेवं, त्याग याना छ्वये धुनेवं सम्पूर्ण दुःख व पीडां शान्त
जुया चंगु निर्वाण प्राप्त याना च्वने दुम्ह जुइ ।’

थुगु हे प्रकारं भगवानं थुपि गाथा द्वारा आयुष्मान राहुल-
प्रात न्हिथं अवताद उपदेश विया बिज्याइगु जुया च्वन ।

राहुलत्थेर गाथा (थेर-२७१)

जातिसम्पदा व प्रतिपत्ति-सम्पदा निगुलि सम्पदां सम्पन्नम् ह जितः जिमि सब्रह्यचारीपिसं राहुलभद्र धका सीवा च्वन । जि बुद्धया ओरस पुत्र नं खः । साथे लौकिक व लोकुत्तर धर्मय् अथवा चतुसत्य-धर्मय् मार्ग-प्रज्ञा चक्षु दुष्ट्वा नं खः ।

गुगु कारणं जिगु आश्रव क्षीण जुल, हानं गुगु कारणं जि हाकनं जन्म काये म्वाम्ह जुल, (उक्ति) आः जि अरहन्त खः, दाक्षिणेय खः, त्रिविद्या दुम्ह खः, अमृत निवर्णियात खंके धुम्ह नं खः ।

जालया म्हुतुइ अथवा वल्सया च्वकाय न्यातयें कामं अन्धा जुया च्वंपि वा कामय् (दोष) खंके मफया) अन्धा जुया च्वंपि, तृष्णा रूपी जालं हित्तु हिना तःपिं, तृष्णा रूपी पुसां त्वाङुडका च्वंपि सत्त्वप्राणीपि मारं चिका च्वं च्वन ।

उजागु स्वभाव दुगु वन्धन रूपी कामयात पूर्वभाग प्रतिरूप द्वारा त्याग याना, क्लेश मारयागु वन्धनयात आर्य मार्ग शस्त्रं ल्यं पुल्यं मदयेक त्वाथला, अविद्या धइगु मूल सहितगु काम-तृष्णादियात ल्येथना सम्पूर्ण क्लेश रूपी डाह अभाव जूगुलि याना मिच्चुसे च्वंगु सउपादिसेस निर्वाण धातु द्वारा निर्वाण प्राप्तम् ह अथवा शान्तम् ह जि जुड धुन ।

सन्पादक्रमा संक्षेप :—

प्रक्रान्तिः—

- १] पायामि मुन [अनु०]
- २] तथागतया हायांगु उपदेशः धर्मचक्र प्रवर्तन सूत्र
- ३] यःहृ मत्याद् [उपल्यास]
- ४] अभिव्यमत्थ मंगहो [भाग—१]
- ५] नेपालमि व वर्मी निमे स्वापु
- ६] केही वीद्ध गीतहरू [सम्पा०]
- ७] निरत्न गुणानुस्मरण [सह केही वीद्ध गीत] [सम्पा०]
- ८] राहुलयात तथागतया उपदेश